

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quomodo peccata parentum visitentur in filios, & non visitentur. I. K. L. M
.N

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

humanā naturā mutauerit in necessitatē mortis & in totum genus humanum reatū diffuderit: nō est tamē putandum graui⁹ fuisse peccato in spiritu sanctum, q̄ neq̄ hic neq̄ in futuro, vt veritas ait, dimittitur. Quod vero totam humanam naturam corruptit, nō ideo est quia grauius fuerit eū cū aliis peccatis: sed quia ab homine commissum est, quando in vno homine tota humana natura consistebat, & ideo tota in eo corrupta est, maioreque effectum mali intulit quātum ad multiplices defectus, qui ex eo manauerunt, sed non quātum ad pœnam æternam, quam grauiorem non meruit, quam plures postea meruerunt p̄ alia peccata: immo alios grauiorem promeruisse credimus iram, quam Adam meruerit.

An istud peccatum sit primis dimissum parentibus. H

Si vero quæritur, an illud peccatum fuerit dimissum primis parentibus? Dicim⁹ eos per pœnitentiā veniam consecutos. Vnde Aug. in lib. de baptismo paruulorum ait. Sicut illi primi parentes postea iustē viuendo, creduntur per domini sanguinē ab extremo liberati supplicio, non tamē in illa vita meruerunt ad paradysum reuocari, sic & caro peccati etiam remissis peccatis, si homo in ea iustē vixerit, tum cōtinuo meretur eam mortē non perpeti, quam traxit de propagine peccati.

Quod peccata parentum visitantur in filios. & quod non sunt aduersa quæ Deus dicit in Exodo. & in

Ezechiele.

I

Et licet in peccatis parentū, nisi Adæ, paruuli nō obligētur, non est tamē distindū peccata parentum in filios redundare, sicut Dominus in Exodo ad Moysē ait, Ego sum De⁹ fortis, zelotes, visitans iniquitates patrū in filios vsq̄ in tertiā & quartā generationē, his qui oderunt me. His verbis aperte insinuat, q̄ De⁹ reddit peccata patrū super filios tertios & quartos. Huic autē videtur aduersari quod

Matth. 12. 4

Aug. ca. 34.

post medium

lib. 2. de pec-

catorū meri-

cis, & remis-

is baptis.

paruul.

tom. 7.

Exod. 10. 4

Ezech. 18. a

ri quod Dominus ait in Ezechiele. Quid est quod inter vos parabolam vertitis in prouerbium, istud dicentes, Patres comederunt uiam acerbam, & dentes filiorum obstupescunt? Vivo ego, dicit Dominus, si erit vobis ultra parabola hæc in prouerbium in Israel. Ecce omnes animæ meæ sunt, ut anima patris, ita anima filii mea est, & anima quæ peccauerit, ipsa morietur. Filius non portabit iniquitatem patris, & pater non portabit iniquitatem filii. Iustitia iusti super eum erit, & impietas impii erit super eum. His verbis videtur Deus corrigere per prophetam, quod male dixerit in lege. Si enim peccata parentum reddit in tertiam & quartam generationem. Iniustitia videtur Dei esse, ut alius peccet & alius puniatur. Quomodo enim iustum est alium peccare, & alium peccata luere?

Determinatio premissarum auctoritatum conuenientiam ostendens.

Sed, ut ait Hiero. Ne lex & prophetæ, id est, Exod. & Ezechiel, imò ipse Deus qui & hic & ibi locutus est in sententia discrepare videantur, attendamus finem illius auctoritatis Exod. Dicto n. Reddo iniquitates patrum in filios: addit. His qui oderunt me. per quod euidenter ostendit, non ideo puniri filios, quia peccauerunt patres, sed qui eis similes quodam hæreditario malo Deum oderunt. Illud ergo quod in Exod. dominus dicit, sicut Hieron. tradit, non id sonat quod multi existimant: nec est simile huic prouerbio, Patres comederunt uiam acerbam, & c. Illud n. Exod. Hieron. super Ezech. & Aug. super psal. Deus laudem meam ne tacueris: de filiis peccata patrum imitantibus accipiendum censent: super quos dicitur Deus reddere peccata patrum, quia punit eos eo quod imitantur peccata patrum, non quia patres peccauerunt. Non itaque corrigit Deus in propheta, quod ante dixerat in lege: sed quomodo intelligendum sit aperit. Vnde & illos quod prauè intelligebant arguit,

*Hiero. 20. 5. explanatio-
ne. cap. 18.
Ad princip.
li. 6. cõmẽr.
ad illud. Et
uir si fuerit
Iustus. Ezech.*

*In to. 8. enar-
ratione ad
uersum 13.
In memoriã
redeat.*

arguit, qui dicebant, Patres comederunt, &c. *Psalm. 108.*
Quare dixerit in tertiam, & quartam generationem, &
quare patres tantum commemoravit. L

Veruntamē si de imitatoribus malorum illud accipitur, quare tertiam & quartam generationē tantum commemoravit, cum in qualibet generatione rei teneātur, qui peccata patrum imitātur? Et quare patres cōmemoravit, cum & illi omnes mali sint, qui quorumlibet malorum peccata imitātur? Sed ideo patres specialiter nominavit, quia maxime patres filii imitari solent, quos præcipue diligunt. Et tertiam & quartam generationem ideo commemoravit, quia solent parentes interdum tādīu vivere, donec filios tertios & quartos habeant: qui patrum iniquitates videntes, eorum impietatis heredes per imitationem efficiuntur. Secundum hunc modum recte intelligitur ad litteram quod in Exodo dicitur.

Solutio.

*Quomodo illud Exodi intelligi debeat secundum
 mysterium.* M

Quod etiam mystice intelligendum esse ostenditur ex eo, quod parabola dicitur. Si n. parabola est, ut ait Hiero. aliud verbis sonat, aliud sensu cōtinet. Vnde aliqui ita edisserunt: Patrem in nobis esse dicunt, leuē punctum sensuum, scilicet, primū motū suggestionis vel cogitationis. Filium vero, si cogitatio conceperit peccatum: in quo notatur cōsensus, & delectatio mulieris. Nepotē, si q̄ cogitaueris atque cōceperis, opere compleueris, vel cōplere decreueris: in quo notatur consensus viri, siue patratio peccati: Pronepotē autem, si non solū feceris, sed in eo glorieris: & hæc est quarta generatio, nō quia tres præcesserint, sed quarta dicitur, q̄a quarto loco à primo motu, qui est quasi pater, enumeratur, Deus ergo primos & secundos stimulos cogitationū: quos Græci προπαθείας vocāt, sine quib⁹ nullus hominum esse potest, nō puniet
 ater-

*Hiero. ad c.
 18. Ezech.
 paulo super
 l. 6. cōment.*

æternaliter; sed si cogitata quis facere decreuerit
& quæ fecit corrigere noluerit, quæ sunt mortalia
peccata, & tertia & quarta generatio.

*Per quid probatur, quod primus motus non puniatur
æternaliter.*

*Ibid. Hiero.
ad cap. 18. E-
zech. paulo
inferius.
Genes. 9. d
Ibid. paulo
inferius.*

Ad probandum vero, ut ait Hieron. quod pri-
mus pulsus cogitationis nõ puniatur æternaliter
à Deo, illud de genes. afferendum est. Cham. n. pec-
cavit, irridens nuditatem patris: & sententiam nõ
ipse, sed filius eius Chanaam accepit: Maledictus
Chanas, seruus erit fratrum suorum. Quæ enim iu-
stitia est, ut pater peccauerit, & filius punitus sit:
Sed in mysterio illud dictum est.

QUÆ DE PECCATO ANIMADVER-
tenda sint.

DISTINCT. XXXIV.

*De peccato
actuali secū-
dū eius cau-
salitatem.*

POST prædicta, de peccato actuali diligenti in-
dagine quædam consideranda sunt, scilicet, quæ
fuerit origo & causa primi peccati: utrum res bo-
na, an res mala: Postea, in qua re sit peccatum. De-
inde, quid sit peccatum, & quot modis fiat, & de
differentia ipsorum peccatorum.

Quæ fuit origo, & causa peccati primæ.

Causa & origo prima peccati res bona exitit:
quæ ante primum peccatum non erat aliquid mali
unde oriretur. Cum n. originē & causā habuit, aut
ex bono, aut ex malo habuit. Sed malum ante nõ
erat: ex bono ergo ortum est. Prius n. in angelo or-
tū est peccatum, & postea in homine. Et quod erat
angelus, nisi bona natura Dei? Nõ ex Deo ortū est
malum quod fuit in angelo: non ex alio quam ex an-
gelo: ex bono ergo ortū est. Unde Aug. in responsio-
nibus. contra Iulianum hæreticum, qui dixerat, Si
ex natura peccatū est, tūc mala est natura ait. Quæ-
sio ut si pōt, respondeat. Manifestū est ex volunta-
te mala, tanquam ex arbore mala, fieri oīa opera
mala,

*Aug. id ha-
bet in 2. lib.
de nupt. &
concupisc.
ad Valer. ca.
28. ad mediū
in tom. 7.*